

probabil, că în curând va învinge aceste greutăți. Ca ministru de externe se numește Farini.

Germania. — În sfârșit, ziarul din Berlin aduce știrea, că s'a găsit în persoana inspectorului general Burghart un ministru de finanțe în locul lui Camphausen. Dar d'o-camdată numai se zice.

Chiar cu mai multă pozitivitate se asigură, că Stollberg, ambasadorul din Viena, va avea să fie numit vice-cancelar.

CORESPONDINȚĂ PARTICULARĂ
A
TIMPULUI

Iași, 6 Martie.

Vuețele cele mai ciudate au circulat de un timp încoace prin țară. S'a vorbit de o abdicare a M. Sale Domnitorului și de candidatura prințului Grigore M. Sturza pentru scaunul domniei în România. De unde au provenit aceste vești pe atât de stranii, pe cât și spăimântătoare? Cercetând origina lor, vedem că ele au pornit din o corespondență din București trimisă ziarului vienez „Politische Correspondenz”. De acolo s'a preblat această știre prin toate gazetele austriace, a fost apoi culeasă de multe alte ziare din Franța, Belgia, Germania, etc.; în urmă a fost introdusă în presa română și în special a fost împrăștiată de un ziar din Iași „Curierul”, care nu are nici o culoare de partidă. Origina dar a acestei noutăți a pornit de la ziarul „Politische Correspondenz”. Fost-a scrisoarea ce a menționat-o întîiu scrisă în adevăr în București, sau fost-a ea fabricată în Viena, și este numai o intrigă a unei oarecare diplomații rău-voitoare pentru noi, care dorește să ațîțe spiritele încă mai mult în țara noastră? Cine poate cunoaște acest mister?

Totul este că oare-care organe ale partidului radical s'au folosit și de această știre lăptosă de dușmanii națiunii române, pentru a lăsa a se înțelege că conservatorii nu ar fi nemulțumiți de o schimbare de domnie. Cel puțin vedem că o gazetă din Piatra arată în mod misterios că partidul conservator constituindu-se, cel puțin în Moldova, pe temeiuri mai solide, a trimis în secret o circulară la membrii săi de prin toate județele în care s'ar cuprinde lucruri foarte ciudate. Această circulară însă nefiind nici decum secretă, ci tipărită, și tipărită chiar în „Timpul”, ne vine a crede că jurnaliștii din Piatra ori nu au citit-o, ori sunt de rea credință, ori sunt atât de naivi încât le pare foarte ciudat ca un partid din opoziție să se lupte pe tărâmul constituțional cu adversarii săi, cari țin frânele puterii.

Ori cum ar fi, este nemerit să reamintim încă odată principiile și faptele partidului conservator.

Încă la divanul ad-hoc, în care figurau cei mai mulți conservatori de astăzi, s'au stabilit patru puncte pentru politica română, cari au rămas de atunci încoace ca principii fundamentale ale partidului conservator: 1) Unitatea; 2) guvernul reprezentativ; 3) autonomia; 4) dinastia străină ereditară. La stabilirea acestor puncte ale divanului ad-hoc din Iași, au contribuit în mod însemnat d-nii Lascar Catargi și Petru Mavrogheni, membri foarte influenți în partidul conservator așa precum s'a format de atunci încoace.

Unindu-se cu aceste principii și partidul liberal precum s'a constituit în urmă, s'au realizat unul câte unul toate aceste dorințe ale Românilor. Ce s'a întâmplat însă mai târziu, după suirea pe tron a M. S. Carol I? Partidul radical întărindu-se prin dibacea organizare a d-lui C. A. Rosetti, a putut, sub scutul constituțiunii din 1866, să ajungă la putere și să se folosească de această putere mai fără nici o margine, căci Adunările naționale știa să le combine dibaciul organizator precum îi plăcea, și cât despre tron, acesta înțelegea misiunea sa constituțională într'un neamestec aproape desăvârșit.

Dacă radicalii ar fi știut să guverneze țara, nu ar fi fost nimic de obiectat, căci schimbul partidelor de la putere este una din siguranțele poporului în regimul reprezentativ. Iusă radicalii, foarte anti-liberali, ca toți radicalii de pretutindenea, au înțeles guvernarea țerei prin rupea totală a tuturor tradițiilor naționale și prin încercarea tuturor cungetărilor lor necoapte și tuturor experimentelor lor aventuroase pe spațele țerei, atât în politica internă cât și în cea externă. De aceea la 1867 și 68 vedem în țară o uimire generală față cu ceea ce se petrecea. A fost chiar un moment unde lucrurile au luat o gravitate excepțională: Senatul, corp mai matur, opunându-se la concesiunea Strusberg, a fost dat afară cu țipetele uliței și altul a fost convocat, prin mijloacele cunoscute ale radicalismului, nu ca să voteze cica să ratifice acea nenorocită concesiune, pusă în lucrare chiar înainte de a fi votată de Senat. Ba suntem chiar informați că atunci d. I. Brătianu propunea tronului desființarea Senatului prin o lovire de stat, lucru pe care jurământul domnesc l'a respins ca tot-d'auna cu indignare. În urma căderii aceluia guvern sub presiunea puterilor străine, care se spăimântaseră de turburările ce voea să ațâțe în Orient, începând cu Bulgaria, la anul 1871 guvernul radical dobândește iarăși putere prin mandatul său atunci d. Ioan Ghica, și lucrurile în țară ajung din nou la acea gravitate, în cât M. S. Domnitorul descurajat și descurajat, declară că are să abdice. O emoție mare se produce atunci în toată țara. Conservatorii din Moldova, spăimântați de urmările ce ar fi putut să aibă o asemenea hotărâre, se adună și întocmesc o petițiune către Domn în care îl conjură să nu părăsească țara ce l'a alesese. În fruntea acelei petiții din Iași erau subsemnați I. P. S. Mitropolitul Calinic, care atunci ocupa scaunul arhiepiscopal al Moldovei și Sucevei și prințul Grigorie Sturza. Iar însărcinați cu prezentarea petiției către Domnitor au fost d-nii N. Drosu și I. Negruzzi, cel întîiu Senator, cel al doilea deputat în acel an.

Guvernul d-lui L. Catargi urmă și lucrurile se liniștiră. Dar după cinci ani de cărmuire toți nemulțumiți se grupează, cu o mare lipsă de prudență, în jurul d-nului I. Brătianu. Mai vin și evenimentele exterioare care, pentru nefericirea patriei noastre, reclamau un guvern servil în afară, neprevăzător înlăuntrul, un guvern care trebuia să nu ție seamă de tradițiile noastre politice, ci cu capul plin de idei aventuroase să poată crede că din idei nematurale și necugetate va egi vre-odată rodurii sănătoase și temeinice,—cu un cuvânt era trebuința de un guvern radical. Totul se asvârle prin urmarea asupra d-lui Catargi, și opoziția pe față și intrigile interne și

externe pe din dos, și guvernul intră în mâinile opoziției. Un copil ar fi putut prevedea că d. Brătianu trebuia să rămână singur și că aliații săi de ieri trebuia aruncați afară din guvern: —numai pasiunile momentului puteau face pe d-nii Epureanu, Vernescu etc. să vadă lucrurile alt-fel. Aceasta a și urmat, și faptele recente au decurs ca fatalitate din principiul original. Astăzi, când, în urma unui război fericit în Bulgaria, dar nefericit pentru țară, suntem în fața unei din cele mai mari pericole—iarăși se răspândește vetele de abdicare! Pentru Dumnezeu! Nu poate oare guvernarea odată partidul radical fără ca să pue în pericol și tronul și statul? Este oare o fatalitate ce împinge pe acest partid, la noi reprezentat de d-nii Brătianu și Rosetti, să urmeze ast-fel în cât existența statului să fie în joc, atunci când el devin consilierii tronului?

Nu știm ce poate fi adevărat în vetele împrăștiate din Viena, dar atâta știm că o abdicare ar fi cea mai mare nenorocire ce ni s'ar putea întâmpla. Noi conservatorii rugăm pe M. S. Domnitorul să rămâne pe tronul României. Cu toată amărărea ce poate va simți astăzi, rugăm pe M. S. să-și aducă aminte că toate dinastiile au avut la întemeierea lor greutățile cele mai mari de înlăturat și de învins; mai rugăm pe M. S. să fie încredințat că dacă ne-ar părăsi, nu putem vedea pentru viitorul patriei noastre de cât un chaos!

Noi conservatorii ținem la principiile noastre: prigonii săi nu, noi avem prea multă cunoștință a istoriei popoarelor și a istoriei noastre naționale, pentru a nu ști că actele făcute din pasiune sau răsunare au urmările cele mai rele chiar pentru făptuitori; noi sprijinim tronul ca bună credință; susținem pe M. S. Domnitorul și dinastia noastră cu ancora noastră de scăpare în naufragiul ce ne amenință.

Domnii pământeni, fie Sturza, fie Ghica, fie Bibescu sau ori ce alți membri din familiile ilustre pămîntene, nu ne înfățoșează în prejurațiile de astăzi nici o scăpare: singură dinastia M. S. Domnitorului Carol I este credința și speranța Românilor. Aceste sunt păreriile conservatorilor din Moldova și de sigur și a conservatorilor de peste Milcov.

B. B.

DESPRE PARTIDELE POLITICE *)

(Urmare)

III

Am căutat a demonstra până aici că trebuie să existe în fie-care stat liber două partide, numai două, și că cetățenii pentru a se alătura de una dintr'ensele trebuie să caute, nu la persoanele ce le reprezintă într'un moment dat, ci la tendințele generale ale fie-cărei partide.

Dar cari sunt aceste tendințe generale, aceste idei cuprinzătoare, având puterea de a întruni în jurul lor majoritatea națiunii, de a exercita o înfrurire adâncă în toate chestiunile de interes public, de a forma, cu un cuvânt, sufletul unui partid politic și punctul de întâlnire al atator inteligențe diferite? Și mai întai cum pot să existe mai multe idei politice?

Adevărul este că politica nu are și nu poate avea decât o singură țintă, dezvoltarea materială și morală a unui popor. Acolo au tins

tot-d'a-una societățile constituite. Pe știute sau pe neștiute, toți oamenii politici nu caută decât un lucru, de a aduce cât mai mult bun trai și cât mai multă lumină și moralitate în țara lor!

Dar dacă scopul este unul, mijloacele de a ajunge la acest scop sunt diferite; și e natural ca oamenii să nu fie uniți asupra punctului de a ști care este cel mai bun mijloc pentru a ajunge ținta ce au toți în vedere.

Ei bine, diferitele căi pe care oamenii cred că pot să atingă acel ideal de prosperitate și de fericire, care fuge neîncetat înaintea noastră, diferitele moduri de a orienta omenirea spre scopul misterios pentru care a fost creată, constituiesc tendințele partidelor politice.

Care este calea cea mai bună? Eacă una din cele mai mari probleme ce se pot propune meditarii. Ea a despărțit în toate timpurile și la toate popoarele inteligențele cele mai vaste și inimile cele mai patriotice.

De când societățile omenești au început a se constitui, spiritele cele mai alese au căutat soluțiunea problemelor noastre și, de multe ori, n'au ajuns de cât la o utopie, ca aceea a divinului Platon.

Așa s'a întemplat la toți acei care, încredințându-se în propriile lor puteri, au voit să creeze organizațiunea socială a priori, să arăte în abstract, ce rol trebuie să joace fie care om în societate pentru ca toți să fie fericiți.

Toți aceștia n'au ajuns de cât la una din acele teorii strimte, inferme, care turbură un timp societatea, clădirii subrede ale slăbiciunii trufăre!

Departa de mine ideea de a cugeta măcar, la un subiect așa de vast. Mă voiu mărgini numai a întreba care sunt ideile politice proprii zise, care sunt tendințele care au constituit și care prin urmare pot constitui partidele politice.

Și pentru aceasta voiu întreba istoria, voiu cerceta faptele și voiu constata învățămintele ce-mi par a cuprinde. În istorie, în faptele petrecute, trebuie să căutăm ideile politice ce s'au produs, care din aceste idei au făcut să prospere societatea care au dat-o îndărăt, și să scoatem legile după care națiunile trebuie să se conducă.

Societățile în adevăr au legile lor; dacă nu așa de învederate ca acelea ale materiei brute, dar tot atât de constante, tot atât de universale și aceste legi fie care națiune, străbătând timpul, le scrie cu litere neperitoare în istoria sa.

Să aruncăm dar o repede căutătură asupra lumii vechi, și mai ales să întrebăm Atena și Roma! despre ideile lor politice.

Atena în adevăr ne-a învățat ideile care se agită și astăzi în lumea politică; de acolo a plecat curentul în care înotăm și acum; prin creștere, prin citire, prin această atracțiune nelvinsă ce exercită asupra noastră acest popor, ideile politice ale Greciei au pătuns în Europa modernă și au condus-o fără voe. Afară de aceasta vedem în Atena dezvoltarea întregă a ideilor politice ce ne guvernă: le vedem născându-se, dezvoltându-se și perind în sfârșit; așa încât putem cunoaște nu numai trecutul acestor sisteme, dar și viitorul lor. În sfârșit în Atena sistemele politice n'au fost împrumutate aiurea: ele s'au născut din împrejurările și trebuințele locale, așa încât putem înțelege mai bine trebuințele și împrejurările cari le-

gitimează fie-care din sistemele litice ce a încercat cel mai inteligent popor din lume.

Ceea ce zicem despre Atena tem zice și despre Roma care, a rămas îndărăt sub raportul științei și al științei, dar a urmat aproape aceeași dezvoltare politică exercitând o înfrurire mai mare asupra lumii vechi.

Cari sunt dar ideile politice care au domnit în lumea veche? Că din aceste idei nu ne sunt bine cunoscute: începutul popoarelor a cunoscut sub florile în cari l'au închiguit bogată a națiunii copilărie.

Ast-fel pentru întreaga perioadă care a preces stabilirea monarhiei—și această perioadă este cea mai lungă—nu avem decât legendele toate acestea putem afirma că garanță că mult timp atât în Grecia și Italia au fost într'un fel chaos în care comunități mici au lăsat de state, ca să zic așa, și ia independentă una de alta în luptă continuă.

Iacă cea d'antai stare politică a societăților antice, cea d'antai constituțiune politică: toate elementele sociale sunt în fierbere, și leunile de state luptă unele cu altele ca să-și păstreze independența sălbatică sau să-și apropie puterile vecine. Aceasta este starea eroică.

Cu timpul vedem eșind din acest corp câte un bărbat care isbutește să coordone pe icoale elementele în luptă și să le armonizeze, și apoi să lege mai multe state sau cătune după comunitățile de năravuri, de origine și mai după configurațiunea terenului, și interesele apărării, prin supunerea une, prin instituțiunii comune. Ast-fel ascendentul cătorva oameni superiori ajunge să constituie câte-va unități mai mari așa în luptă să dispară dintre părțile și să compus aceste unități, și să pue pe toți la observarea unor reguli, unor reguli comune, așa încât să impuțineze lupta dintre puterile sociale.

Iacă dar două idei politice s'au găsit în prezentă: ideea eretică și ideea monarchică, din care urmează înlocuit pe cea-laltă. Cea d'antai luptă politică a trebuit dar să prinză între aceste două stări de crurii; și cele d'antai partide politice s'au luptat una pentru a conserva starea chaotică primitivă, și pentru a ajunge la starea monarchică.

În această luptă partida monarchică era partida progresului: cele toate elementele sociale sunt în luptă când instictele singure domină, atunci stă stare de violență și de prădăciună o inteligență superioară, voință puternică, care să îmbrățișeze forțele divergente și să subjughe înțele desfrânate. Societatea are trebuință de pace, și numai voi respectată a unui singur om pot să i-o dea. Societatea este în luptă cu o mulțime de elemente de destrucțiune și în luptă trebuie o singură comandă. Această voință puternică, acest căpitan unic este monarchia.

Monarchia dar în momentul care s'a arătat, a fost un mare progres și deaceea ea a eșit învingătoare din luptă contra stării eroice și deaceea posteritatea recunoștoare a divinizat pe cel d'antai monarchi ce pe niște mari binefăcători: Teseu în Atena, Romulus în Latium!

Monarchia care s'a stabilit la

fară indoială absolută. Pe acele timpuri, regii fu-
gii pe tron de chiar zeii
deut cerul și pământul, și
cât strănepoții acelor
rile celuau regii, erau or-
Dumnezeu chiar; legile ce
rau dictate de tuțelepciunea
iar sentințele ce se pro-
atunci nu erau de cât
directe ale Temidel, Zea
Cine nu cunoaște convor-
Noma cu zeia Egeria, care
toate legile divine și u-
governau Roma? Această
e s'ar putea numi în lim-
tre moderne Monarchie de
vin.
terea absolută a regilor se
e timpuriu: Omer ne spune
în timpul înconjurării Troei,
consultă cu bătrânii popoa-
na vedem lămurit cum pu-
remă se marginește prin
luență a celor mai bă-
celor mai avuți. Peste pu-
eracția nu se mulțumește a
puterea regală, ci o înlo-
Ast-fel în secolul al VII mai
Grecia autoritatea regală
locuiește prin magistrați aleși.
al acest fenomen se ivește
al secolului al VI. La Atena
na puterea politică cade în
aristocrației de naștere: Eu-
în Atena, Patriciani la Roma.
cel de al doilea stadiu al
ururăm: lupta aceasta
este partida monarchică și
aristocratică, partida mo-
constituind de astă partidă
mare și partida aristocra-
mând partida progresistă.
Atenei nu ne povestește
le acestei lupte care a tre-
ta teribilă. Ni se spune nu-
ca la moartea regelui Codrus,
mani: ne mai găsim pe nimeni
re de a-l urma pe tron, au
sunt rege pe Joe. Se vede că
la adevăr bun acel Codrus,
ce el a lăsat familiilor ce-
mari un loc atât de însem-
govern, în cât la moartea
ură în stare de a schimba
governului și de a păstra pu-
se seama lor.
ia Romanilor este mai com-
și acolo putem vedea că, nu-
pă lupte sângeroase, aristo-
isbuti a goni regii și a sta-
orma republicană.
lirea aristocrației, atunci când
produsul spontan al mersului
ații după cum a fost la Atena
Roma, denotă un progres se-
instituțiunii.
intâiu în adevăr stabilirea a-
ției probează că societatea
de în sinul său un număr mai
sau mai puțin însemnat de
ne capabile de a pricepe și
resolvi chestiunile de interes
al și, ce e mai mult, că aceste
ne sunt în stare de a discuta
ună acele chestiuni și a-și da
nizațiune destul de puternică,
minoritatea să fie nevoită de
supune deciziunilor majorității.
and o societate ajunge la a-
grad de dezvoltare, instituți-
aristocratice garantează un gu-
mai bun de cât cele monarchice,
u-că în o sută de familii de e-
olu, cu o educațiune aproape e-
se vor găsi mai lesne oameni
ili de a governa de cât într-
ngură.
stocrația afară de aceasta a-
cu sine două din elementele
ale ale unui guvern bun: dis-
nea chestiunilor de interes ge-
care luminează și pregătește
unile cele mai bune și contro-

lul faptelor fie-căruia de către toți
cât-l'alți.
Eaca pentru ce cu aristocrația,
societatea intră într'o perioadă de
prosperitate pe care nu putea să o
atingă sub monarchia absolută: în
afară un spirit de prudență și de
tenacitate și, dacă mă pot exprima
ast-fel, o politică conservatoare, în
năuntru dezvoltarea tuturor elemen-
telor de avuție.
Dar, de altă parte, aristocrația
nu întârzie de a prezenta neajunsuri
din cele mai serioase. Ideia ef fun-
damentală este că nașterea dă drept
la exercițiul suveranității; apoi a-
ceastă idee duce neapărat la două
urmări rele: incapacitatea și spiri-
ritul de castă. De oare ce natura
dă puterea, ce nevoie mai are omul
de a-și da osteneala să merite? Eată
logica ce rezultă din ideea aristo-
cratică. Afară de aceasta aristocra-
ția întreagă formează o singură fa-
milie legată strins prin legămintele
rangului, prin identitatea creșterii,
prin interesele comune ale apărării.
Și de aceia se susțin unii pe alții:
nu poți nici odată să ai dreptate
contra lor, toate resplățile sunt pen-
tru dânsii, or cât de nemeritate, și
crimele lor rămân nepedepsite! Ase-
mene fapte aduc reclamațiuni, care
transformă în amenințări: atunci ei
ridică bariere puternice între dânsii,
oameni predestinați, și masa popo-
rului pe care caută să o ție legată
în ignoranță și sărăcie. Și aceste
legături sunt așa de puternice în
cât popoarele, în care această for-
mă de guvern este favorabilă, n'au
putut sparge nici o dată cercul de
fer în care au fost închise și pro-
gresul s'a oprit! Ast-fel s'a întâm-
plat la popoarele la care bogăția
pământului a predispus pe oameni
la lene și apatie: acolo unde bo-
gățiile naturale sunt totul și munca
omului nimic. Dar Grecii nu erau
în asemenea condițiuni: acolo o na-
tura săracă silește pe om să facă
apel la toată energia lui pentru a-
și îndestula trebuințele și această
energie, desvoită pentru trebuin-
țele vieții, omul o transportă ne-
apărat în scena politică. Ast-fel la
Greci toate legăturile și tot așa și
la Romani, toate alințele ce și-a dat
aristocrația de a se perpetua au fost
zadarnice, și toate trăgările n'au
isbutit de cât a face mai înverșunată
lupta între partida aristocratică care
apune și partida democratică care
resare!
(Va urma.)

CAMERA

Sedința de la 9 Martie 1878

Sedința se deschide la ora 1 d. a. sub
președinția d-lui C. A. Rosetti, fiind pre-
zenți 79 d-ni deputați.
Sumarul ședinței precedente se aprobă.
Se acordă concedii d-lor doctor Polizu
și Agarici.
Se trece la comisiunea de petițiuni cererea
locuitorilor dia Calafat, pentru trimiterea
unei anchete, care să cerceteze pierderile
lor cauzate prin rebel, pentru a'i scuti
de impozite.
D. preș-dinte propune ca comisiunea par-
lamentară însărcinată cu cercetarea ale-
gerii făcută în Cahul să cerceteze și pe
cea din Bolgrad, făcută în persoana d-lui
Bolder Lătescu.
Propunerea d-lui președinte punându-se
la vot se primește.
La ordinea zilei este dezbătută asupra
articolelor 78 din bugetul ministerului
de instrucțiune, care prevede suma de
200,000 pentru aplicarea legii de grada-
țiune în corpurile profesora, începută din
ședința precedentă.
D. ministru de culte propune a se a-
măna această discuțiune pentru vre-o câte-va

zile până când se va putea studia această
chestiune cu toată seriozitatea și de comi-
siunea bugetară și de d-sa și a lua în
debatere până atunci bugetul cultelor.
D. Flava combate propunerea d-lui mi-
nistru de a lua în dezbateri bugetul cul-
telor și cere a lua în dezbateri bugetul
ministerului de justiție.
Se pune la vot propunerea d-nului mi-
nistru și se primește.
Articolele de sub capul III, 39, 40, 41,
42, 43 și 44 se primesc fără dezbateri.
La articolul 45.
D. N. Ionescu cere a se spune ce sumă
s'a cheltuit în anul trecut la reparațiunea
bisericii Trei Erarhi, care este a doua dupe
biserica „Curtea de Argeș” prin arhitec-
tură și de o mare însemnătate istorică și
ce sumă destinată pentru anul acesta, ca
să o restaureze în splendoarea ei de mai
înainte.
D. Raportor răspunde că pentru această
biserice în anul trecut s'a cheltuit 5,000
franci.
D. Berendei cere de la d. ministru să
facă un studiu asupra stării acelei bise-
rici și apoi a lua măsurile ca această bise-
rică să se restaureze în starea ei primitivă.
D. ministru arată că anul trecut a dat
pentru reparația acelei biserici suma de
5,000 lei pentru a i se face reparări, înse-
deputându-se ține licitați, nu s'a putut
face reparație; însă în anul acesta va a-
nunța licitația, chiar de acum se oferă
suma de 5.000 l. Dacă vre-unul din d.-v.
credeți, ca să se ofere o sumă mai mare,
n'aveți de cât să depuneți un amendament.
D. Fusa depune un amendament ca din
suma de 70,000 să se afecteze 15,000 fr.
pentru repararea mănăstirii Dealului.
D. Berendei depune un amendament ca
să se afecteze o sumă de 10,000 fr. pen-
tru repararea mănăstirii Trei-Erarhi.
D. Ministru de culte combate amenda-
mentul d-lui Fusa zicând, că mănăstirea
Dealului se află în starea cea mai bună.
D. Vladimirescu propune a se aloca în
buget suma de 20,000 fr. pentru repara-
rea mănăstirilor Cozia, Bistrița și Tis-
mana.
Punându-se la vot amendamentele d-lor
Vladimirescu și Fusa, (respinge și de co-
misiunea bugetară) se resping.
Amendamentul d-lui Berendei se admite.
Articolul pus la vot în total se primește
Articolul 46, care prevede suma pusă la
dispoziția Domnitorului pentru mile, se
primește.
La art. 47 d. Constandinescu depune un
amendament, ca suma de la acest articol
să se reducă la 150,000 franci.
D. Mărgăritescu depune un amendament,
ca suma de la acest articol să se reducă la
100,000 lei și să se dea mile numai a-
celora, cari au legat testamentare în fa-
voarea lor.
D. Holban propune, ca suma de 268,000
lei destinată pentru mile să se reducă la
100,000 lei, iar restul de 168,000 l. să se
afecteze la art. 45, pentru repararea mo-
naștirilor.
D. C. A. Rosetti susține suma din arti-
col.
Toate amendamentele se retrag și arti-
colul se adoptă nemodificat.
Cele-lalte articole de sub capitolul III
se primesc fără discuție.
La art. 100 d. P. Ghica depune un a-
mendament ca să se aloce în buget en-
am de 45,000 lei pentru reținerii în bună
stare a mănăstirilor Tismana, Cozia și al-
tele.
D. Vizanti depune un amendament ca
să se prevadă în buget o alocațiune de
5,000 fr. pentru repararea universității
din Iași.
Amendamentul d-lui Vizanti, se primește.
Acela al d-lui P. Ghica se respinge. Arti-
colul 100 în total se adoptă.
Toate cele-lalte articole din bugetul
cultelor, se primesc fără dezbateri.
Ședința se ridică fiind orele 5.

CRONICA

Citim în „Vocea Covurluiului”:
Banchetul primăriei de Galați.—După
un glorios, dar crud rebel, în care Ro-
mânia luă parte, pentru prima oară Ga-
lații au vădit onoare de a primi în sinul
lor pe bravii călărași din regimentul No.
7, întâi din armata română cari vin în
sinul nostru. Am spus fișcul făcut de
lumea oficială în ce privia primirea. De
s'ar fi oprit aci, ne mărgineam a'i de-
proba și tăceam. Se vede însă că nesoco-

tința lor trebuia să meargă până la ca-
păt. Comuna Galați, spre a'și dregă banu-
iocol, s'a hotărât să dea regimentului un
banchet. Zina de Duminecă, 5 Martie, a
fost aleasă spre acest scop. Ora fixată era
12, și locul era la grădina publică. Sol-
dații așteptau voioși ora în care cel în-
tâi port al țării, Galați, oraș de 80,000
locuitori, comună cu aproape 2 milioane
venituri, venia să dea masa de bună ve-
nire fatăilor copii a României cari văr-
sară sângele lor pentru mărirea țării. A-
mară decepțiune! După ce așteptară că-
va timp pe piața poliției, flămânzi și a-
proape desgustați, se duseră în ieleștea
vătului, pe malul grădinei publice, a
primi prânzul. Peste 700 oameni și tot
statul oficerilor en colonelul în cap, după
ce fără oficial avizați și invitați, eată os-
pățul ce aștepta pe eroii de la Plevna,
Vidin și Rahova:
1) Una balercă cu măslin; 2) Patru rogojini en raci;
3) Patru ocale de brânză; 4) Două ocale de icre și
5) Un poloboc de vin; spre amarul con-
trastului se mai pusese între măslin și
brânză câte-va butilii de șampanie dina-
intea ofițerilor.
Ast-fel trebuia să reprezentați pe în-
tâinul oraș al țării în fața armatei întoarsă
de la luptă? Cine v'a autorizat să faceți
ridicol un oraș întreg? Este de demnită-
tea, este de prestigiul Gălățenilor, a oferi
o asemenea batjocură copiilor celor mai
aleși ai țării? Cum? în o mână de mă-
slin și în un bulgăre de brinză ați voit
vol să simbolizați bucuria, entuziasmul și
dragostea ce am simțit la întoarcerea co-
piilor țării în senul său? Dar dacă ați voit
vol să fiți ridicoli, să nu o fi făcut în nu-
mele comunei întregi. Dacă nu ați avut
mijloace, mai bine să nu fi făcut, să nu
fi cheltuit un ban din casă, să vă fi a-
dresat la orășani, și suntem siguri că toți,
până la unul, voioși ar fi dat obolul lor
spre a se face a primire demnă, cuviin-
cioasă și impozantă, după talia unui oraș
ca Galați.
Ați văzut că lumea fiind indignată, ni-
menul n'a voit nici chiar să vă însoțească
la grădina. Erați singuri. Rușine!
Până aici „Vocea Covurluiului”.
Ce cunplită lipsă de demnitate ome-
nească caracterizează pe roșii ori pe unde
domnesc!

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).
—Serviciul de la 22 Martie, 9 ore dimineața.—
Sant-Petersburg, 21 Martie.
„Gazeta oficială a Imperăriei” publică
textul tratatului de pace. Acest text este
conform cu versiunea dată de către „Ga-
zeta de Colonia.”
Paris 21 Martie.
Camera deputaților a adoptat bugetul
veniturilor.
Londra, 21 Martie.
D. Notchote, răspunzând d-lui Williams,
spune că sunt patru cuirasate în golful
Ismid, două în apele Galipoli, șapte mai
mici în deosebite puncte din Marmara și
la intrarea gurei Sulina.
D. Northcote nu vede nici un cuvânt
pentru a nu mântui flota în Marmara.
Guvernul pân-dește momentul favorabil de
a pune capăt războaii din tinuturile gre-
cești; însă nu i s'a înfățișat încă ocazia.
Lordul South, ministru al marinei, con-
firmă că Englitera a răscumpărat vasul cui-
rasat brazilian „Independența.”
Lordul Stratheden semnaleză precau-
țiunile pe cari le crede de dorit a se lua
înainte de a intra Englitera în congres.
Se silește a determina sarcina negoțiatori-
lor. Englitera trebuie să se prezente la
conferență cu o atitudine de natură a con-
vinge lumea că atitudinea sa ar putea
deveni răboinică, dacă conferența nu va
intra pe calea dorită. Oratorul ar vrea ca
măsurile de mobilizare și alte preparative
militare să se mărească.
Londra 21 Martie.
Camera Lorzilor.—Lord Derby spune că
guvernul n'a cerut ca o condiție „sine qua
non, admiterea Greciei la congres pe a-
celași picior ca puterile semnatare ale tra-
tatului din Paris. Guvernul a cerut nu-
mai ca Grecia să fie admisă a face cuno-
cute vederile și reclamațiile sale. În pri-
vința comunicării textului întreg al tra-
tatului de pace, pe care o cere Englitera,

spune că toate articolele tratatului tre-
buie să fie supuse congresului pentru a fi
discutate curat și simplu. Răspunsul Ru-
siei încă nu e cunoscut; însă fiind-că ce-
rerea Engliterii este rațională și mode-
rată, dacă răspunsul va fi negativ, intru-
nirea congresului va fi de prisor.
Viena, 21 Martie
Delegațiunea a votat prin apel nomi-
nal cu 39 contra 20 voturi creditul de
60 milioane după propunerea majorității
comisiunii.
Roma, 21 Martie.
Se asigură că Backrini va primi por-
tofoliul lucrărilor publice, Pescatore al
justiției, Pescetto pe acela al Marinei,
Cele-lalte nume vor fi conform listei pu-
blicate de erf. Camera deputaților a fost
convocată pe ziua de 26 Martie ca să
discute tratatul de comerț cu Franța
și tarifele vamale.
Roma, 21 Martie.
Ministerul s'a compus erf. Căroli e preșe-
dinte al consiliului fără de portofoliu, Zanar-
delli interne, Corsi externe, Seismit Doda
finanță, Backrini lucrări publice, Con-
forti justiție, Desanctis instrucție publică
Bruzzo război, Martini marină, Seismit
Doda nu ia portofoliul finanțelor de cât
ad-interim, până ce ministerul agricultu-
rei și al comerțului va fi restabilit prin o
lege.
Viena, 21 Martie.
„Politische Correspondenz” primește din
Athena știrea, că insurgenții din Thesalia
au suferit lângă Aghiala o mare înfrân-
gere, și au trebuit să părăsească partea
locului. Hobart-pașa a provocat pe in-
surgenții din Pelion să-și trimită șefii la
un loc declarat de neutral; ei l'au avut o
intrevedere cu dânsii și le-a oferit în nu-
mele Sultanului autonomia administrativă
a Tesaliei. Insurgenții au hotărât să ur-
meze lupta cu scopul de a obține unirea
cu Grecia.
SOCIETATEA
CRUCEA ROSIE
din
ROMANIA
COMITETUL CENTRAL
Direcțiunea generală a telegrafelor și
poștelor ne mai trimite astăzi lei 2507
banii 50, cari adăogiindu-se la sumele ofe-
rite până acum acestei societăți însumează
lei 13,364, 11/100.
Comitetul central al Societății „Crucea
Rosie” se crede dator a exprima în public
și cu această ocaziune vina sa recunoștință
amplioaților corpurii telegrafo-postal care
fără a se preocupa de toate nevoile ce fie-
care în parte au putut avea, au făcut în-
semnate sacrificii pentru a veni în ajuto-
rul răușilor bravei noastre armate.
BIBLIOGRAFIE
A egipt de sub tipar și se află de
vânzare la magazinele de musică
ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și
la autor:
CANTECUL ROSIILOR
DE LA VEDE.
Dedicat Măriei-Sale
DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.
Poesia de
Locotenent de stat major M. C. MANULESCU
PENTRU VOCE SI PIANO
de
CAROL PAȘILL juu.
Prețul 1 leu banii 50.
A egipt de sub tipar:
MUNCA SI FUNCTIONARISMUL
conferință ținută de d. Dim. P. Vio-
reanu la Atheneu, și se află de vân-
zare la toate librăriile.
Prețul 30 de bani.

